

Prispodoba koju smo danas čuli u Evanđelju (Lk 16,1-13) potiče nas na razmišljanje o korištenju materijalnih dobara i, općenito, o tome kako upravljamo najdragocjenijim dobrom – vlastitim životom.

U prispodobi vidimo da gospodar poziva upravitelja da “položi račun”. To je slika koja nam nosi važnu poruku: mi nismo gospodari svoga života niti dobara koje uživamo; sve nam je darovano od Gospodina i On nam je to povjerio na brigu, našoj slobodi i odgovornosti. Jednog dana bit ćemo pozvani položiti račun o upravljanju sobom, svojim dobrima i resursima zemlje, pred Bogom, pred ljudima, društvom, a osobito pred onima koji dolaze poslije nas.

Upravitelj iz prispodobe tražio je samo vlastitu korist, a kad dođe dan kada mora položiti račun i kada mu se oduzima upravljanje, mora razmisliti što učiniti za svoju budućnost. U toj teškoj situaciji shvaća da nije najvažnije gomilati materijalna dobra, jer bogatstva ovoga svijeta prolaze. Tada mu pada na pamet sjajna ideja: poziva dužnike i “smanjuje” im dugove, odričući se tako dijela koji bi pripao njemu. Na taj način gubi materijalno bogatstvo, ali stječe prijatelje koji će mu biti spremni pomoći i podržati ga.

Polazeći od ove prispodobe, Isus nas potiče: “Napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore” (r. 9).

Naime, upravitelj iz prispodobe, iako upravlja nepoštenim bogatstvom ovoga svijeta, uspijeva pronaći način da stekne prijatelje, izlazeći iz samoće vlastite sebičnosti. Tim više mi, koji smo učenici i živimo u svjetlu Evanđelja, trebamo koristiti dobra ovoga svijeta i vlastiti život misleći na pravo bogatstvo, a to je prijateljstvo s Gospodinom i s braćom.

Predragi, prispodoba nas poziva da se zapitamo: kako upravljamo materijalnim dobrima, resursima zemlje i vlastitim životom koji nam je Bog povjerio? Možemo slijediti kriterij sebičnosti, stavljajući bogatstvo na prvo mjesto i misleći samo na sebe; ali to nas izolira od drugih i širi otrov natjecanja koje često rađa sukobe. Ili možemo prepoznati sve što imamo kao Božji dar kojim treba upravljati i koristiti se njime kao sredstvom koje dijelimo, za stvaranje mreža prijateljstva i solidarnosti, za izgradnju dobra, za izgradnju pravednijeg, ravnopravnijeg i bratskijeg svijeta.

Molimo Presvetu Djevicu da zagovara za nas i pomogne nam da, s pravednošću i odgovornošću, dobro upravljamo onim što nam Gospodin povjerava.